

σκότωμα

σκότωμα, το, ουσ. [<μτγν. σκότωμα], το σκότωμα· εξαντλητικός κόπος, εξαντλητική δοκιμασία, μεγάλη ταλαιπωρία, ο σκοτωμός: «αυτή η δουλειά ήταν σκότωμα»·

- είμαι για σκότωμα, βλ. φρ. θέλω σκότωμα·

- είναι για σκότωμα, βλ. φρ. θέλει σκότωμα·

- είναι για σκότωμα, (για προϊόντα) βλ. φρ. το 'χω για σκότωμα·

- θέλει σκότωμα, πρέπει να τιμωρηθεί πολύ σκληρά, παραδειγματικά: «αν έκανε αυτό που μου λες, θέλει σκότωμα». (Λαϊκό τραγούδι: η Έλλη **θέλει σκότωμα**, με δίκωπο μαχαίρι, γιατί άφησε τον άντρα της και πήρε κομισέρη). Συνών. θέλει γδάρσιμο / θέλει καρμανιόλα / θέλει κρέμασμα / θέλει κρέμασμα ανάποδα / θέλει κρέμασμα απ' τ' αρχίδια / θέλει κρέμασμα απ' το λαιμό / θέλει ντουφέκισμα / θέλει πνίξιμο / θέλει σούβλισμα / θέλει σφάξιμο·

- θέλω σκότωμα, έκφραση που δηλώνει έντονη μεταμέλεια για κάτι που είπαμε ή κάναμε: «θέλω σκότωμα, αν είπα εγώ τέτοιο πράγμα γι' αυτόν τον άγιο άνθρωπο! || θέλω σκότωμα, αν έκανα αυτή την ανοησία». (Λαϊκό τραγούδι: **σκότωμα θέλουμε** κι οι δυο, κάναμε λάθος τραγικό // το μάλωσα, το μάλωσα, του μίλησα κι απότομα, γι' αυτό και θέλω κρέμασμα, γι' αυτό και **θέλω σκότωμα**). Συνών. θέλω γδάρσιμο / θέλω καρμανιόλα / θέλω κρέμασμα / θέλω κρέμασμα ανάποδα / θέλω κρέμασμα απ' τ' αρχίδια / θέλω κρέμασμα απ' το λαιμό / θέλω ντουφέκισμα / θέλω πνίξιμο / θέλω σούβλισμα / θέλω σφάξιμο·

- το 'χω για σκότωμα, (για προϊόντα) το εκποιώ, το πουλώ όσο όσο, κοψοχρονιάς, ιδίως γιατί βρίσκομαι σε δεινή οικονομική κατάσταση: «ό,τι εμπόρευμα έχει μείνει, το 'χω για σκότωμα, γιατί έχω άμεση ανάγκη από μετρητά».